

[Carsten Andersen]

For SF er det ikke et kardinalspørgsmål, om det ligger i Justitsministeriet eller i Socialministeriet. Det, der er det afgørende for os, og som der bemærkelsesværdigt nok ikke fra nogen af de borgerlige og regeringspartierne ordførere er blevet sat spørgsmålstegn ved, er de konkrete ændringer, som vi har foreslået i SSP-udvalgenes opgaver i kommunerne. Den ændring, der ligger der, er for det første, at vi ønsker, at de unge skal inddrages i SSP-arbejdet; det er der blevet peget på fra mange sider, at en af vejene frem er et engagement fra de unges side.

Den anden ting, vi peger på, er, at medarbejderne i de enkelte klubber, i de enkelte projekter, bliver medinddraget, og at de deltager i arbejdet.

Det er det, der er SF's intentioner med det her. Det er ikke et spørgsmål om, at vi lige præcis går nogen enkeltes ærinde, men det er et spørgsmål om, at vi mener, at man faktisk kan komme langt længere ved, at der også tilflyder det her område noget demokrati.

Justitsministeren finder foreslaget inderlig overflødig og peger på, at der er SSP-arbejde i gang i 230 kommuner. Justitsministeren har overset, at det arbejde, som er i gang i 230 kommuner, har en meget vekslende karakter, og der skal faktisk ikke ret meget til, før man kan få kaldt et eller andet projekt for et SSP-arbejde. Jeg har selv tidligere kaldt SSP for et udtryk for, at »sådan skaffes penge«, for hvis man har et projekt for unge, og kan man få det lokale SSP-udvalg til at sige god for det, så kan man faktisk få penge fra kommunen og også fra centralt hold til at få projektet i gang.

Det er jo for så vidt også godt, men hvis man ser på de projekter, som er i gang, og som bliver kaldt SSP-projekter, så er det ikke nogle, der er opfundet af det lokale SSP-udvalg. Det skriver AKF-rapporten meget klart. Det er nogle projekter, der er lavet af medarbejderne i den sociale forvaltning, der har fået de ting op at stå. Det er faktisk en brøkdel af de SSP-projekter, der fungerer, der er lavet af de egentlige SSP-udvalg, og som der også er taget initiativ til herfra.

Derfor er det bemærkelsesværdigt, at man står op og siger, at det fungerer jo godt og der er ingen grund til at styrke de ting. Jo, der er grund til at styrke det sociale område inden for SSP-området, fordi man netop nu nedlægger socialudvalgene og man laver det egentlig til én

stor forvaltning. Så er der jo netop grund til at styrke lige nøjagtig socialvæsenet og skolevæsenet i det her.

Der har været mange ordførere, som har sagt – og i særdeleshed lagde fru Merete Aarup vægt på det – at SSP skulle være ligeværdigt, og hvorfor ændre noget, der netop fungerer?

En af de ting, som vi står over for, og som vi også har behandlet ved det tidligere forslag, er, om det er den socialpolitiske arbejds metode, der skal have hovedvægten eller det er den politimæssige arbejds metode, der skal have hovedvægten i SSP-arbejdet. Havde justitsministeren ventet og hørt socialfolkenes og skolefolkenes udspil til SSP-arbejdet, så ville der have været et meget klart udsagn om, at man ønskede, at det var skolevæsenets og socialvæsenets arbejds metoder, der blev lagt til grund i SSP-arbejdet.

Og der er en forskel på arbejds metoderne inden for justitsvæsenet og inden for social- og skolevæsenet. Inden for social- og skolevæsenet er det grundlæggende, at man samarbejder med dem, man skal undervise, eller dem, man skal lave socialt arbejde for og med. Det er det ikke inden for politiet. Det vil være et meget dårligt fungerende politi, hvis man skal gå ud og spørge dem, man skal undersøge og efterforske omkring, om man godt må gå i gang med nogle opgaver her.

Men for socialt arbejde er det afgørende for enhver, der har haft med det at gøre, at hvis man ikke samarbejder med familien, hvis man ikke samarbejder med det sociale netværk, så er det meget lidt, man får ud af det sociale arbejde. Det er to sæt fagetiske regler, som støder mod hinanden, og man skal ikke kritisere politiet for, at de har den fagetiske regel, for ellers ville de fungere dårligt som politi, ligesom man ikke skal kritisere socialvæsenet for, at de har den fagetiske regel, for ellers fungerer de lige så dårligt som socialvæsen. Men at blande dem sammen det er et mismask, og det er egentlig dér, tingene støder sammen i denne sag.

Og det er egentlig også det, der er forskellen imellem at lægge det i Socialministeriet eller lægge det i Justitsministeriet, det er forskellen imellem at styrke det sociale arbejde i SSP eller at lade det fungere i justitsområdet.

Fru Kirsten Lee var inde på, at der er mange politifolk, der gør et godt stykke socialt arbejde. Det er der jo ikke en eneste der har betviv-